

Aldersrenten.

Forstanderskabet for Frødebo Sogns Kommune har ladet publicere en Skrivelse fra Amtet vedrørende den nye Aldersrentelov. Undertegnede kan ikke lade være med at knytte et Par Bemærkninger til denne Skrivelse samt den Karikatur af en Aldersrente, man har givet Lovhjemmel paa Færoerne.

Jeg er selvfølgelig ikke i Tvivl om Rigtigheden af Amtets Oplysning om, at i Henhold til Loven stiller Aldersrentesatsene sig saaledes:

Begeres Aldersrente i Alderen fra 60 til 65 Aar, faar Aldersrenten 100 Kr., som ikke senere kan forhøjes. Venter man derimod med Indgivelsen af Aldersrentebeøgeringen til det fyldte 65 Aar, faar Aldersrentebeøgeren 150 Kr., hvorom det ogsaa gælder, at Beløbet ikke kan forhøjes senere, selv om Aldersrenten opbeholder baade de 70 og 80 Aar eller bliver saa gammel som Metusalem. For at erholde den højeste Sats for Aldersrente, maa man altsaa vente med Aldersrentebeøgeringen, til man har fyldt 70 Aar.

Denne Kendsgerning kan Amtet naturligvis ikke ændre. Men naar Amtet i sin Skrivelse synes at ville bibringe Aldersrenten den Forstaaelse, at det er bedst for den gamle og hans Slægtninger at vente med Aldersrentebeøgeringen, til de 70 Aar er fyldte, idet vedkommende saa vil erholde Aldersrente efter den højeste Sats, som er 200 Kr., siger og skriver **to Hundrede Kroner**, da er undertegnede ikke i Stand til at dele Amtets Mening.

Hvem ved, om man i det hele taget naar »Stovets Aar«? Jeg tænker mig et stakkels fattig Par forsøge Samfundets Hjælp i Tiden fra det 60—70 Aar i det uvisse Haab om at opleve de 70 og erholde 200 Kr. hver i Aldersrente. De er maaske endda saa svagelige, at de er ude af Stand til at tjene noget til Livets Ophold og maa følgende være til Byrde og Besvær for deres Born, der selv har det yderste Besvær med at klare Dagen og Vejen — ja hvor mange er de ikke, der selv med deres bedste Vilje ikke kan det? Og saa sker det, at de gamle gaar hen og dør, forinden de har naaet de 70, som man erfaringsmæssig ved, de færreste naar. Saadan vil det i de fleste Tilfælde gaa dem, der foretrakker at opsætte Aldersrentebeøgeringen, til de har fyldt de 70, hellere end at modtage den, Gud hjælpe os, desværre skammelig lille Aldersrente, der kan erholdes ved det 60. Aar — og hvordan har saa en saadan Udsættelse eller Opsættelse af Aldersrentebeøgeringen tjent de gamles og deres Slægtningers Interesse? Kommentarer er overflødige. Man har fritaget Staten og det offentlige for at yde deres fulde Pligt. Dette er forkert, særlig under de Forhold, der nu hersker paa Færoerne: Krise og Arbejdsløshed.

Nej, som Ordsproget siger: en Fugl i Haanden er bedre end 10 paa Taget. De fattige gamle, der maa ligge deres Born til Byrde, vil nok de fleste foretrække at begære Aldersrenten straks ved det fyldte 60. Aar hellere end at vente paa det uvisse. De vil gore det af Hensyn til Børnene, der — i hvert Fald, naar det drejer sig om Fiskere og Arbejdere — trænger til at den Støtte og Lettelse i Budgettet, de kan faa, Bevares,

det er smukt, at Børnene tager sig af Forældrene, naar disse er gamle, og man kan ogsaa med Billighed forlange det, naar Børnene er i Stand dertil. Men Sagen er som sagt den, at Børnene har mere end nok ved at klare sig selv, hvorfor de gamle er nødt til hurtigt muligt at modtage den Støtte og Hjælp, de kan faa. Men dette vil igen sige, at Aldersrenten for det store Tals Vedkommende i Realiteten er 100 Kr. om Aaret. Man er saaledes ved den nye Aldersrentelov kommet fra Asken i Ilden. Men kan Samfundet være dette bekendt over for de gamle. Kan d'Herr, der har Ansvar for denne Lov, tænke sig at leve af 100 Kr. om Aaret? Jeg tror det ikke. Jeg hører, at der tales om, at dette med, at Aldersrenten ikke kan forhøjes, er ved en Misforstaaelse kommet ind i Loven. Er det Tilfælde, saa lad os pr. omgaaende faa denne Misforstaaelse rettet, og lad os samtidig faa Satsen sat op, i hvert Fald sat saa højt op som af den socialdemokratiske Lagtingsgruppe foreslaet, og Lagtinget maa ikke fritages for at bære en Del af Udgifterne til Aldersrenten. Det maa i hvert Fald tage den ene Ottendedel, som desværre blev nedstemt, da Loven var til Behandling.

Det er galt nok, at en saa graverende Misforstaaelse, som den foranantydte, kan ske; men foreligger der ingen Misforstaaelse, har det været d'Herrers virkelige Mening at behandle de gamle paa denne skamlose Maade, ja, da kan der kun være Talen om en Dom over disse Herr, saafremt vi er et Folk, der vil gøre Krav paa at henregnes til humanitænkende civiliserede Mennesker, og denne Dom er, at d'Herr maa føides paa deres Brøde. Thi en Forbrydelse er det, de har øvet imod de gamle.

Med Tak for Optagelsen.

O. M. Schultz.

Guld i Sibirien.

Mægtige og hidtil ukendte Guldlejer fundet.

Fra Moskva meddeler et Telegram, at man har fundet en hel Række hidtil ukendte Guldlejer i Sibirien. Det synes i det hele taget som om de gamle Beretninger om, at Sibirien er Verdens rigeste Guldland, vil vise sig at holde Stik.

De officielle Tal viser i alle Tilfælde en mægtig Stigning i »Produktionen« og vil uden Tvivl betyde, at uandede Rigdomme herefter vil tilflyde den russiske Statskasse. Stigningen i Produktionen er alene for 1933's Vedkommende 67 pCt. højere end noget forudgaaende Aar. En af de største Vanskeligheder, Guldgraverne hidtil har haft at kæmpe med, er Transporten ned til beboede Steder, men denne Vanskelighed er nu løst ved Oprettelsen af en fast Flyverute, der har faaet Endestation midt inde i Sibiens Odemark, hvortil mægtige Depoter af Benzin og Olje allerede er bragt ad Luftvejen.

ÚR SUÐUROY

Kvaksalver betaler 6000 Kr. i Indkomstskat.

Politundersøgelse mod „Lægepraktikant“ Jep Nissen i Padborg.

En Kvaksalveraffære, der tegner til at faa et landsomspændende Omfang, er under Opsejling i Sønderjylland, idet der er indledet Politundersøgelse mod en saakaldt Lægepraktikant Jep Nissen i Padborg.

Jep Nissen, der tidligere har faaet en Bøde for Kvaksalveri, har haft sin Virksomhed foretaget over det meste af Landet, og i talrige Politikredse er der nu en Undersøgelse i Gang hos hans Patienter. Han menes at have tjent store Summer paa sin Praksis. Saaledes kan nævnes, at han et enkelt Aar har betalt 6000 Kr. i Skat, hvilket jo vidner om en betydelig Indtægt.

Sidst, da han blev domt, havde han som Universallæge paa sine Patienter anvendt noget, som han kaldte »Sibirisk Bjergfyndtræk«, men som viste sig at være almindelig Terpentintjolie. Der har været Husundersøgelse hos ham i hans Hjem i Padborg. Undersøgelsen rundt i Landet vil strække sig over flere Maanedre.

Tíðindi.

Tvøroyri.

Heimkomin skip:

Riddarin	16.000	adru ferð.
Fagranes	5.600	—
Drelnes	16.000	—
Lisabeth	14.000	—
Agnas Louise	11.000	—
Guðrun Zoëga	3.000	—
Carl	5.500	—

Fiskadamparin „La France“

inskipaði fisk 771 ballir, fór hiðani til Vágs eftir fiski og var aftur her mánadagin eftir um 300 ballar.

Salt dampari „Eriko“

var her hin 6. í h. við salti til N.J. Mortensen, a/s og a/s J. M. Effi., um 300 tons salt.

Sleipistöðin

her á staðnum í Ólagi. Ketulin lekur, so skip ikki kunnu hálast upp. Hetta hevur verið stórt spell fyri arbeidararnar, ið megu hava sæð tað eina skip eftir annað farið av firðinum til aðrar sleipistöðir. Umframt hetta hava teir noyðst í hesum arbeisleysum tíðum sæð fisk skipaðan hiðani sum saltfisk vegna tess, at keypiðvini tróta hjá viðkomandi skipaigara.

Felagið „Fylking“

hevur sent uttanlands formannin at samráðast um ymis arbeisviðurskipti, særliga kolnáðið. Bert tað nú kemur at berast honum væl í band. Arbeidarin veit sær einki betur enn arbeid. Arbeisloysi! Er nakad lyngri enn hetta? Særliga her í Føroyum, hvári har arbeisleysi flokkurin verður kastaður hjálpaleysur, er hetta orð hin dapraða vanlukka.

Ymsir bátar

royna hiðani eftir kalva. Tað hevur verið ymist við veiðuni. Summir havu fingið nóg so væl, meðan tað ikki hevur borið væl í band hjá øðrum.

Eplavelturnar

eru nú lidnar, og menn baksast við torvið.

Tess verri er tað so, at ikki allir ið vilja skera torv, kunna fáa heiðar at skera í, tvørleikarnir við vellingini eru eisini stórir við tað at fukstíreiga jørd at velta í. At baksast við at bróta upp traðarstykki, ein ikki eigur ella bert hevur brúksrætt til at velta í eini 2 ár, er ikki stuttligt. Men heldur tað enn at ganga fyri einki. Tað upptekur tá tíðina, og eitt sindur av eplum fær ein, og fálrt er betri til matna enn eplir.

De bornholmske Fiskere i Nød.

Eksporten af Pladfisk næsten standst. Den bornholmske rogede Sild kan ikke finde fornøden Afsætning.

Erhvervssituationen er for Storsteden af de bornholmske Fiskere af en noget nær katastrofal Karakter, navnlig som Følge af de tyske Importrestriktioner.

En Deputation for de bornholmske Fiskere har i den Andledning ført en timelang Forhandling med Ministeren for Søfart og Fiskeri, Hr. Hauge.

Navigationsskolebestyrer Petersen var Ordfører. Han skildrede de uhyre dårlige Afsætningsforhold og fremsatte paa Deputationens Vegne forskellige Ønsker om Foranstaltninger for at faa Vanskelighederne afhjulpet saa meget som muligt.

En stor Fiskekonservesfabrik.

Deputationen henvillede saaledes, at der blev gjort Forsøg paa at faa Fiskene bedre konserveret. Der eksisterer en lille Konservesfabrik i Nexø, men den er ingenlunde tilstrækkelig, og derfor foreslog man Ministeren at søge bygget en Konservesfabrik for Fiskekonserves, en Fabrik med den fornødne Kapacitet.

Deputationen anmodede om, at der blev gjort alt, hvad der var muligt, for Oparbejdelsen af nye Afsætningsmarkeder.

Afsætningen af den kendte bornholmske Sild er for Tiden saa ringe som næppe nogen sinde for. Ja, man kan ganske simpelt ikke faa solgt den Fisk, der fanges.

Ønske om et bedre Efterretningsvæsen.

Laksefiskeriet ved Bornholm har slaaet fejl i Aar. Men der er Laks andre Steder i Østersøen, og Deputationen anmodede om, at der for Laksefiskeriet, men iøvrigt af Hensyn til hele Fiskeriet iværksattes en bedre Efterretningsjeneste.

Ministerne lovede at tage de fremsatte Anmodninger under velvillig Overvejelse.

Derefter forhandlede Deputationen med Fiskeridirektøren

og med Embedsmænd i Udenrigsministeriet.

En Formue for et Maleri.

Store Priser paa Tetzen-Lunds Auktion.

Der var saa stuvende fuldt til Tetzen-Lunds store Maleri-Auktion i Riddersalen i Odd Fellow-palæet, at mange Mennesker maatte gaa bort uden at hore et Hammerslag eller faa et Billede at se. Men de med de tykke Tegnebøger havde øjensynlig faaet Plads i det altfor lille Lokale, for Priserne paa Billederne var gennemgaaende høje, og navnlig Franskmenene gik i smaa Formuer.

Der blev en Del Mistørmøjselse, da Kunsthandler Grunth meddelte Forsamlingen, at de franske Billeder vilde blive solgt til Slut, endskøndt de stod først i Kataloget, og trods Knurren fra Publikums Side, begyndte man saa at sælge løs af de skandinaviske Malere. En Del af Billederne blev købt pr. Kommission, og der blev ikke opgivet Navne paa Køberne, og vi tænker os, at nogle af Billederne er købt tilbage igen af Tetzen-Lund. En Købers Navn blev offentliggjort, og det var Nationalmuseet i Stockholm, der købte Ludvig Karstens »Sovende Kvinde« for 2600 Kr., hvilket var billigt.

Harald Giersings Lærreder blev godt betalt, saaledes »Pige med højet Hoved« 1825, »Studenten« 2950 og »Dame i hvid Kjole og gul Hat« 1600 Kr. Jean Heibergs »Sommer« gik til 1775, Oluf Host's »Maaneskin« til 1110, og Karl Isaksons »Siddende Dame« 1925. Af Aksel Jørgensens smukke Lærreder blev der betalt 1800 for »Onsdagsforret i Aarhus«, 520 for »Lynghyvejen«, 1200 for »Sankt Hans Aften« og 470 for »Søndag ved St. Anne Plads«. Billigt gik Jørgensens glimrende Billede af Forfatter Jens Pedersen. Det blev solgt for 300 Kroner. Af Ludvig Karsten's »Forfatteren Hessel med Straahat« til 2600, »Norsk Landskab« til 2430, og »Bondekoner i Bretagne« til 2360. De bedste Billeder af Per Krogh blev betalt med ca. 500 Kr.

Billedet til 30.000 Kroner.

Auktionens Sensation blev Henri Matisse's Billede af hans Hustru, der fik Hammerslag paa 30.000 Kr. Derefter kom Paul Cézanne's »Nature morte« til 22.000 Vincent van Gogh's »La liseuse de roman« og Edvard Manet's »Ung Pige« hver 15.000, Gogh's »L'escalier a Auvers« 14.000, Matisse's »Bronze« 10.000, Matisse's »Promenade dans les oliviers« 9600, og Pablo Picasso's »L'enlèvement« 6000. Et Bronzehoved af Paul Gauguin gik til 1450.

13 Mennesker brændt til Døde.

Uhyggelig fransk Auto-Katastrofe.

I Nærheden af Lipostey kørte et Automobil med Telefonpæl. Automobilet væltede og kom i Brand. Det menes, at 13 Personer omkom i Flammerne og at 4 Personer saaredes. Ofrene skal være spanske Turister.

Branden var saa voldsom, at en Skov, der sløder op til Landevejen, blev stukket i Brand af Flammerne fra Bilen.

Ansvarhavandi blaðstýrari fyrí Suduroyar-síðuna: P. M. DAM